

laste karmi elu ja merearmastust, K. A. Hindrey „Su-
remise eod“, laialivalguvad impressioonid armastuse
kadumisest, ja sama autori „Urmas ja Merike“, elav
ning värske seiklusromaan meie muinasiseseisvus-
ajast u. a. 1030. Peale nende on ilmunud E. Kippel'ilt
ajakohane aguliromaan „Ahnitsejad“, H. Mäelo'lt mo-
ralistlik „Evi Altma abielu“, R. Rohult isikuromaan
Vabadussõja taustal „Esimene armastus“, Kalju Ra-
hu'lt pealiskaudne „filmromaan“ Vabadussõjast „Isa-
maa eest“, Mart Saareotsalt ja Eerik Laidsaarelt kri-
minaalromaanid „Raudpuur“ ja „Kolm võtit“,
M. Kuus-Kütti'lt „Tüdruk agulist ja armastus“. —
Peale Sütiste, Gailiti, Rohu ja Rahu tööde ilmus aja-
lehes „Uus Eesti“ veel A. Kivika Vabadussõja-aine-
line romaan „Nimed marmortahvil“, nii et Vabadus-
sõda on pärast pikka ootust muutunud meie kirjandu-
ses väga viljeldud teemaks.

M. Metsanurga „Ümera jõel“ ilmus 2. trükis, nii-
samuti sama kirjaniku „Taavet Soovere elu ja surm“.
Ed. Vilde' „Mäeküla piimamees“ ilmus kirjaniku ko-
gutud teostes 3. korda trükis. A. Jakobsoni „Töö
algus“ avaldati 2. trükis koolide tarbeks redigeeritult.

Suhteliselt rohkearvulise draama toodangu
seas on raske näha erilisi tippe. Paremaiks teoseiks
võib pidada A. Kalda ematragöödiat toomapäevaga
seoses „Mare ja ta poeg“, A. Mälgu rahvatükki „Mees
merelt“ ja K. A. Hindrey psühholoogilis-moralist-
likku „Raidaru kirikumõis'a“. — M. Metsanurga
dramaatiline kroonika „C. R. Jakobson“ jääb lavatü-
kina võrdlemisi skemaatiliseks. Kirev kogu muud
näitekirjandust on enamasti jantlik ning pealis-
kaudne komöödia, seas mõned isamaalised ja Vaba-
dussõja-ainelised palad. Nende hulk võimaldab ainult
loendamist:

E. Undla — „Õnne kõvertee“, T. Braks — „Tantsu-